

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ

«Εὐλογητός...», «Κύριε εἰσάκουσον...» καὶ «Θεὸς Κύριος...» (5—7). Εἶτα τὸ Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ ἱερᾷ καὶ ζωηρῷ πηγῇ σου, πεπλουτισμένη ποικιλία θαυμάτων, πάντες πιστοὶ προστρέχοντες, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς, πλοῦτον ἀρυόμεθα, ἐξαισίων θαυμάτων, καὶ φαιδρῶς γεραίρομεν, τοὺς σεπούς σου ἀγῶνας, οὓς περ ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ, μεγαλομάρτυς Θεράπον θαυμάσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομεν...

Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θερμαῖς πρεσβείαις σου Ἀθλητά, Ἅγιε Θεράπον, δὸς τῷ δούλῳ σου ἐκ τῶν σῶν, χαρίτων ψεκάδας ὅπως ἄσω, τοὺς ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν ἀθλους σου.

Πολλὴν παρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἔχων, ὃ Θε-

ράπον, τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῇ σεπτῇ Πηγῇ σου, Ἀθλοφόρε, ἐκ τῶν παθῶν ταῖς εὐχαῖς σου διάσωσον.

Ῥῦσαι σαῖς δεήσεσιν Ἀθλητά, ἔνδοξε Θεράπον, τοὺς Πηγῇ σου τῇ ἱερᾷ, προσιόντας πόθῳ τε καὶ πίστει, ἐξ ἀνιάτων παθῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Συνέτισον τὸν δοῦλόν σου, Μαριάμ, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ρῦσαί με, Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ τὸ στερέωμα.

Φάνηθι τοῖς δούλοις σου, Μάρτυς Θεράπον, προστάτης ἔνθεος, καὶ τῶν κακῶν, σώζων σαῖς πρεσβείαις, ἀβλαβεῖς ἡμᾶς τήρησον.

Ὅπως ἀπολαύσωμεν, παθῶν καὶ νόσων τὴν ἀπολύτρωσιν, τῇ σῇ Πηγῇ, προστρέχομεν πίστει, ὃ Θεράπον πανεύφημε.

Τοῖς μεταλαμβάνουσι, τὰ τῆς Πηγῆς σου πάνσεπτανάματα, πανευμενῶς, παρέχεις, Θεράπον, ἰαμάτων χαρίσματα.

Θεοτοκίον

Ἐπίσκεψε Ἀχραντε, νοσηλευόμενον δοῦλόν σου, καὶ τῆς δεινῆς, ἀλγηδόνης, ρῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, τοῦ παντοδυνάμου,

Θεράπον, Πνεύματος, τῇ ψυχῇ σου ἐνοικήσασα, τοὺς πιστοὺς φωτίζειν σε ἤξιωσεν.

Ἄθλητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς, Θεράπον Μακάριε, τὴν υἰεῖαν δὸς πρεσβείαις σου, τοῖς τυρρανουμένοις δεινοῖς πάθεσιν.

Ὡ Θεράπον Μακάριε, τοὺς πιστῶς τιμῶντας, καὶ εὐφημοῦντάς σε, μεσιτεία σου εἰρήνευσον, καὶ παθῶν ποικίλων ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον

Ρῶσιν δίδου μοι, Δέσποινα, καὶ τὴν σηπεδόνα ψυχῆς μου ξήρανον, καὶ κινδύνων μὲ ἐξάρπασον, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Φίλος ἀληθῆς, τοῦ Δεσπότη ὄν, Πανεύφημε, φύλαττε ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, ὧ Ἄθλοφόρε Θεράπον, καὶ μακαρίζοντας.

Ρῦσαι τοὺς πιστῶς, εὐφημοῦντας τοὺς ἀγῶνάς σου, νόσων τε δεινῶν, καὶ πάσης κακώσεως, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεράπον ἔνδοξε.

Ὡφθης εὐμενῆς, σὺ προστάτης τοῦ οἴκετου σου· διό σοι προσφέρω, ὠδὴν, ὧ Θεράπον, κατ' ὀφειλήν μοι ἀληθῶς εὐχαριστήριον.

Θεοτοκίον

Ἄπαντα ἐχθρόν, δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Πανάμωμε, θείῳ σου κράτει, συμπατοῦσα ἐξαφάνισον.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι.

Ἀρούσασθε, ὧ πιστοί, ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ τῆς Πηγῆς τοῦ σεπτοῦ, Θεράποντος Μάρτυρος, δεινῶν ἀπαλλάττοντος, καὶ παντοίων νόσων, τοὺς αὐτὸν ἀεὶ γεραίροντας.

Ἀσθενειῶν καὶ δεινῶν, κινδύνων ἡμᾶς ἀπάλλαξον. Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, Θεράπον Μακάριε, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, καὶ τιμῶντας τὴν Εἰκόνα σου.

Θεράπον θαυματουργέ, τοὺς εὐλαβῶς σοι προστρέχοντας, ἐκ πάντων τῶν βλαβερῶν, καὶ νόσων διάσωσον, λιταῖς σου Πανάγιε, ταῖς πανευπροσδέκτοις, καὶ πταισμάτων δὸς τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον

Φωτὶ ἀπείρω τοῦ σοῦ, προσώπου με καταλάμπρουνον, Παρθενομήτορ Ἀγνή, βυθοῦ ἀπογνώσεως, ἀεὶ ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου, νόσων τε καὶ πταισμάτων τοὺς εἰλικρινῶς σοι, Θεράπον, προστρέχοντας, πρεσβείαις σου ἱεραῖς πρὸς τὸν κτίστην.

Καὶ Θεοτοκίον. Ἄκραντε...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὡς Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ φίλον δοξάζομεν, αἰτοῦντες εὐλαβῶς, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν, Θε-

ράπον Πανάγιε, ἦν παράσχου ἡμῖν τοῖς οἰκέταις σου, τοῖς τῇ Πηγῇ σου προστρέχουσι, ρυόμενος κινδύνων καὶ ἀδοκῆτων ἡμᾶς δεινῶν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκειμένον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Στίχος. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ι' 1, 5-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων. Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δέ, κηρῦσσετε, λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα Πατρί... .

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... .

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Καὶ τὸ παρὸν Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀπαλλαγὴ παντὸς κινδύνου, παθῶν ποικίλων καὶ νόσων ὑπάρχουσα, ἡ Πηγὴ σου, Θεράπον, ρῶσιν πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ, προσιοῦσι παρέχει, καὶ ἐκ κινδύνων ἀπαλλάττει, τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ Ἱεράρχα.

Τὸ «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου» κ.τ.λ. (σελ. 18).
Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν Κυπρέων τὸ κλέος καὶ ἐώας ἡ δόξα, Θεράπον Ἄγιε, ἀθλήσας ἐδοξάσθης, καὶ νῦν ἐν οὐρανίοις, κατοικῶν τοῖς σκηνώμασιν ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων, μνημόνευε Παμμάκαρ.

Ὡς φωστὴρ φαεσφόρος, καὶ κλεινὸς Ἱεράρχης, Θεράπον ἐνδοξε, ἀνέτειλας ἀκτίσιν, ἀθλήσεως φωτίζων, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τοῖς ἐν νόσοις δειναῖς, δωρούμενος ὑγείαν.

Τὸν ἐκ σοῦ κηρυχθέντα, προαιώνιον Λόγον, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἰκέτευε, Θεράπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων τὴν σὴν ἐνδοξὸν ἀθλησιν, καὶ σαῖς λιταῖς δὸς αὐτοῖς, ψυχῆς τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Ἐξ ἰδρώτων καὶ πόνων, στεναγμῶν τε καρδίας, Θεογεννήτρια, συναίσθησις γεννᾶται, ἀπάθεια δ' ἐκ ταύτης, ἧς καὶ φθάσαι τοὺς πρόποδας, ἀξιωθεῖν ἐγώ, ὁ παιίσας ὑπὲρ πάντας.

ᾠδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Τοὺς προστασίας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης, Θεράπον, τιμῶντας, καὶ ἀσπαζομένους, τὴν θείαν σου Εἰκόνα.

Νόσων παντοίων, τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ κινδύνων παντοίων, Θεράπον, ἐκ τῶν προσιόντων, Πηγῆ σου τῇ ἀγία.

Θεὸν τῶν ὅλων, σὺ ὦ Θεράπον, δυσώπει, καταπέμψαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τῶν ἐνοχλούντων, δεινῶν ἡμᾶς λυτρῶσαι.

Θεοτοκίον

Ἴνα δοξάζω, καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα, Κόρη, θλίψεώς με πάσης, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ θείᾳ Πηγῇ σου, καὶ ἀνυμνοῦσι Θεράπον τοὺς ἀθλοὺς σου, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου δώρησαι.

Ὡς ἔχων παρησίαν, ἔνδοξε Θεράπον, πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ρῶσιν σεπταῖς σου λιταῖς, ἡμῖν πᾶσι δώρησαι.

Τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσι, πάντιμε Θεράπον, τοὺς ἱεροὺς καὶ γενναίους ἀγῶνάς σου, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, δίδου πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Μαρία Θεοτόκε, τοὺς πίστει τιμῶντας, καὶ προσ-

σκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, Πάναγνε, ἀμαρτιῶν καὶ δεινῶν, ρῦσαι πρεσβείαις σου.

«Ἄξιόν ἐστι» καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τοὺς μετ' εὐλαβείας τῇ ἱερᾷ καὶ θείᾳ Πηγῇ σου, προσιόντας ταῖς πρὸς Χριστόν, θερμαῖς σου πρεσβείαις, ρυόμενος μὴ παύση, κινδύνων ἀδοκῆτων, Θεράπον Πάντιμε.

Ρῶσιν δὸς τῷ δούλῳ σου, Ἀθλητά, ἔνδοξε Θεράπον, ὡς τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, τοῦ σώζειν ἀξίως, λαβὼν παντὸς κινδύνου, τοὺς τῇ σεπτῇ Πηγῇ σου, θερμῶς προστρέχοντας.

Παιθῶν ταραττόμενος προσβολαῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὴν ἀνάρρωσιν ἐκζητῶν, Θεράπον Κυρίου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων, σύ με ἀπάλλαξον.

Χάριν τῶν θαυμάτων παρὰ Θεοῦ, λαβὼν, Ἱεράρχα, θεραπεύεις πάθη δεινά· διὸ τῶν πιστῶς σου, τῇ Πηγῇ προσιόντων, θεράπευσον τὰ πάθη, Θεράπον ἔνδοξε.

Καὶ τό, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Τροπᾶριον. Ἦχος γ'.

Μέγαν εὖρατο ἡ Κωνσταντίνου, ρύστην πρόμαχον καὶ ἰατῆρα, νόσων παντοίων, Θεράπον Πανεύφημε· ὡς οὖν τυράννου καθείλες τὴν δύναμιν, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησας, οὕτω, Πάνσεπτε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ ἕτερον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεραπεύσας ἐνθέῳ, ζήλω τὸν Κύριον, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Θεράπον τούτου πιστός· διὸ γέγονας ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, ἀκεσώδυνος πηγῇ, καὶ πολυχεύμων ποταμός, θαυμάτων καὶ ἰαμάτων. Θεράπον Ἱερομάρτυς Κυρίου, πρέσβευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις.

Ἐν τῇ Ἀπολύσει ψάλλομεν τὸ παρὸν Προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Μάρτυς Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, παῦσον ἰκεσίαις σου πᾶσαν, Θεράπον, ἔφοδον, νόσων τε καὶ θλίψεων καὶ τὸν φρικώδη σεισμόν, καὶ κινδύνους ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν τιμώντων, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, καὶ τὴν ζωήρουτον Πηγῇν, τῶν σεπτῶν σου ναμάτων καὶ τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην, τοῦ πικροῦ θανάτου, στήσον μάστιγα.

